

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni av. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Doležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Pesamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Kam naj grejo naši sinovi študirat?

Na to vprašanje treba je staršem znati odgovor, ki imajo za gimnazijo zrele sinove, kajti počitnice kmalu minejo, za nekaj dni začnejo se šole!

Navadno pošljejo starši sina v najbližje mesto, kjer se nahaja gimnazija, kar ni vselej pametno in dobro. Gimnazije niso vse ednake; na pr. Ptujška ima samo štiri razrede in ni cesarska, ampak deželna gimnazija. V Ptujju more ostati deček samo štiri leta, potem se mora preseliti na drugo gimnazijo, ako hoče zgotoviti vseh osem latinskih šol. Taka selitev ni prijetna za učence, pa tudi za starše ne!

Kako deželni odbor štajarski, kateremu je Ptujška gimnazija podrejena, za nas Slovence skrbi, to je znano dovolj! Ako starši niso toliko premožni, da bi plačevali sami vse stroške za svojim dijakom, morajo ga poslati študirat v tako mesto, kjer najde podpornike, dobrotnike, kjer najde sčasoma zaslužka! Kako pa podpira mesto Ptuj gimnazijo in gimnazijske učence?

Podpiralno društvo za revne dijake nabralo je v minolem šolskem letu samo 103 gld. med udi!

Štajarski deželni zbor podaril je revnim dijakom 100 fl., okrajni zastop Ptujski 162 fl., Ptujška hranilnica, katera dobiva dobiček od pupilarnega denarja celega okraja, podarila je za revne dijake boren petdesetak, za nemški „musikverein“ zmogla je 300 gld., mestni občini pa, ki podpira „Südmark“ in „deutschen Schulverein“, podarila je nad 9000 gld. Te številke same svedočijo, kako malo se briga mesto Ptuj za gimnazijske dijake, kako slabo podpira revne dijake, da mu za te ni mar! Da so v minolem šolskem letu dobivali revni slovenski dijaki hrano, za to ne gre hvala ravnatelju pa tudi ne nemškemu meščanom! V meniškem samostanu vzdržavali so slovenski gospodje in nekatere korporacije dijaško kuhinjo, ta je raz-

delila med dijaške hrane za 619 gld. 65 kr. Če ta kuhinja enkrat preneha, bode se godila revnim dijakom trda!

Za kuhinjo so največ darovali narodnjaki Ptujski in iz ptujškega okraja: ormoški, ljutomerski okrajni zastop se za ta zavod nista brigala, ormoška in ljutomerska posojilnica ga nobena ni podpirala, čeravno so dijaki tudi iz onih okrajev dobivali hrano! Na vse to se naj starši ozirajo, to naj imajo pred očmi, kedar peljajo sinove v gimnazijo! Posebno pa naj na to ne pozabijo, da se nahaja v Mariboru na gimnaziji slovenski oddelek, da za dijake tega oddelka skrbi tudi Mariborska dijaška kuhinja, da skrbi za dijake v Celji, kjer je nemška gimnazija, tudi dijaška kuhinja, da so dijaki na slovenski veliki gimnaziji v Rudolfovem na Kranjskem z vsem dobro preskrbljeni!

Gospodje duhovniki in učitelji, Slovenci, ki poznate razmere v domovini, Vas dolžnost veže, da svetujete kmetu, kam naj pošlje svojega sina v šolo! Opozarjajte na talente, skrbite, da se narodu ne izgubi, ker jih tako potrebuje! Bog in narod! H.

Nova jako važna postava.

(Konec.)

§ 4. Kdor je pri črni vojski zavezan, in po izdanem povelji, poklica k nadomestjenju ne posluša ali ne uboga, je kriv, ako neopravičeno izostanje ne trpi čez osem dni, prestopka in se bode kaznoval od enega do treh mesecev zapora; ako pa neopravičeno izostane čez osem dni, kriv je pregreška, in se bode kaznoval od šestih mesecev do dveh let zapora. — To si pač naj vsakateri, kdor še ni 42 let izpolnil, prav dobro zapomni.

§ 5. Pri vseh teh v § 1, 2, 3, 4, navedenih slučajih sodila bode vojaška sodnija.

§ 6. Kdor bi k enemu v tej postavi navedenemu pregrešku ali prestopku zapeljal, ako tudi brez uspeha, bode se kaznoval ravno tako,